71STE JAARGANG No. 8986 VRIJDAG 26 MAART 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Sovjet-Unie kondigt beëindiging bezetting in Oost-Duitsland aan

Amerikaans commentaar: „Zuiver een facade"

Berlijn. — De Sovjet-Unie heeft de beëindiging van het bezettingsregiem in Oost-Duitsland aangekondigd en verklaard, dat Oost-Duitsland tot een souvereine staat met vrijheid van handelen op binnen en buitenlands gebied zal zijn. De Sovjet-troepen blijven „tijdelijk" in Oost-Duitsland gestationneerd, aldus een officiële Russische verklaring.

De Sovjet-Unie blijft slechts die functies uitoefenen, die verband houden met het verzekeren van de veiligheid en die voortvloeien uit de verplichtingen van de viermogendhedenovereenkomst over Duitsland van Potsdam van 1945. De Sovjet-Unie meent, dat voor de hereniging van Duitsland en het sluiten van een vredesverdrag nodig is, dat een aantal maatregelen getroffen wordt, waaronder het aanknopen van dezelfde betrekkingen met Oost-Duitsland als er bestaan met andere staten.

Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft verklaard, dat het verlenen van „volledige souvereiniteit aan Oost-Duitsland" „zuiver een façade" is en dat de Oost-duitse regering zonder steun van de Sovjet-troepen niet meer aan de macht zou kunnen blijven. Het meest betekenisvolle feit is de bekendmaking van communistische zijde, dat de Sovjettroepen in Duitsland blijven.

Na Caracas Quito

Caracas. — Op een voltallige vergadering van de Pan-Amerikaanse Conferentie te Caracas werd besloten de volgende conferentie te Quito in Ecuador te houden.

Toestand Kardinaal De Jong blijft zorgwekkend

Utrecht. — Gedurende de afgelopen week heeft zich in de lichamelijke conditie van kardinaal De Jong geen noemenswaardige verbetering voorgedaan. Hoewel geen direct levensgevaar aanwezig is, blijft zijn toestand zorgwekkend.

Als slachtoffers van de vorstperiode bracht het publiek een zestal roerdompen naar de Amsterdamse dierentuin Artis, waar deze dieren een vorstelijk bestaan hadden. Nu de lente echter in het land is, kunnen de vogels weer op eigen wieken drijven. En daarom werden zij in hun oude omgeving, het Naardermeer, weer in vrijheid gelaten.

„Het zijn de empire-builders wel!"

Amsterdam. — Onder de titel „Dwaas" zegt het dagblad „Trouw" met verbazing in „Elseviers Weekblad" te hebben gelezen, dat volgens Elsevier niet alleen alle samenwerking binnen het koninkrijk-nieuw-stijl vrijwillig zal moeten geschieden, maar dat elk der Rijksdelen het Koninkrijk desgewenst op elk uur van de dag of de nacht moet kunnen verlaten. „Met onze beste wensen", voegt het koene blad er aan toe. Aldus „Trouw, dat voortgaat: „Gelijk men weet, heeft de kwestie van het recht van afscheiding een rol gespeeld, maar deze zaak is opgelost in dier voege, dat alle partijen ermee accoord gaan, dat het recht van afscheiding niet in het Statuut van het Koninkrijk zal worden opgenomen. Waartoe zou men anders de moeite nemen een Koninkrijk te vormen? Het is een dwaasheid van Elsevier om dit vuurtje nu van Nederlandse kant weer te gaan oprakelen.

Het zijn de empire-builders wel! Aldus „Trouw".

Parijs. — Twee jeugdige padvinders hebben in de puinhopen van een oude Normandische abdij gouden munten tot een gezamenlijke waarde van vier millioen frank gevonden.

Broederschap-leden in vrijheid gesteld

Vrije verkiezingen in Egypte aangekondigd

CAIRO. — Op 18 Juni zullen in Egypte verkiezingen worden gehouden voor de grondwetgevende vergadering, die 23 juli bijeenkomt. De volgende dag ontbindt de revolutionnaire raad zich en draagt de souvereine bevoegdheden aan deze vergadering over. Naguib, zeide dat de verkiezingen vrij zullen zijn. Radio- Cairo verklaarde, dat de revolutie is afgelopen.

De Egyptische vice-premier, luitenant-kolonel Gamal Abdel Nasser, heeft in een vraaggesprek met het Franse blad „Le Monde" ontkend, dat er sprake zou zijn van enige spanning onder de leden van de revolutionnaire raad. „De toestand is niet veranderd sinds de laatste een- parige besluiten, die twee weken geleden werden genomen en waarbij generaal Naguib in al zijn functies hersteld werd".

Nasser verklaarde nog, dat de aangekondigde hervormingen van kracht zouden worden op de vastgestelde tijdstippen.

Inmiddels zijn tweehonderd leden van de Egyptische Mohamedaanse Broederschap, onder wie de opperste gids, Hassan El Hodeibi, gisteren in vrijheid gesteld. Een woordvoerder van de Broederschap zei: „Onze Broederschap is terug in het actieve leven". Tot de vrijgelatenen behoort ook de leider van de uiterst linkse socialistische partij „Al Isjterakia".

Vice-president van India naar Z.-Amerika

New Delhi. — Dr Radhakrishnan, de vice-president van India en voorzitter van de Indische Staatsraad, zal in September aanstaande een uitgebreide tournee maken door Zuid-Amerika, waarvan hij practisch alle landen zal bezoeken. De reis, die twee maanden zal duren, geschiedt op uitnodiging van verschillende Zuidamerikaanse regeringen. Het is de eerste keer sinds de onafhankelijkheid van India, dat een Indische functionaris van zo hoge rang een reis maakt in Zuid-Amerika. Het is een vriendschapsreis met het doel de vriendschaps- en culturele banden aan te halen tussen de Zuidamerikaanse landen en India.

Bus-incident niet voor Veiligheidsraad

Washington. — In tegenstelling tot het Reuter ANP-bericht van gisteren waarin werd medegedeeld, dat het bus-incident definitief voor de Veiligheidsraad zou worden gebracht, wordt thans gemeld, dat de Verenigde Staten, Groot Brittannië en Frankrijk op hun voorbereidende gedachtenwisseling over het Israëlisch-Jordaanse geschil geoordeeld hebben, dat het niet wenselijk is deze kwestie bij de Veiligheidsraad aanhangig te maken. De wapenstilstandscommissie zou de tijd dienen te worden gegeven om haar onderzoek naar de overval op de Israëlische bus tot een goed einde te brengen.

Weer schietpartij bij Israëlische grens

Tel Aviv. — Volgens een militaire woordvoerder te Tel Aviv is een Israëlische soldaat gewond en een tweede ontvoerd bij een nieuw incident, dat zich gisteren in het gebied van Gaza voordeed.

De Montesi-affaire

Beschikt Piccioni Jr. over afdoend alibi?

Voorname getuige spoorloos

Rome. — Steeds feller wordt de aandacht van het publiek geboeid door de ontwikkeling van het proces Muto-Montesi. De krantenverkoop is in Italië met 20% gestegen. De zittingen zijn dramatisch, vol onverwachtheden, vol tegenspraak. Het Openbaar Ministerie en de verdediging, de (communistische) advocaat Sotgiu, geven noch nemen kwartier. Het is een proces in grote stijl, een monsterlijke moloch, een machine, die, in gang gezet, mensen tot krankzinnigheid martelt, eer en goede naam vermorzelt, intieme gedachten en gevoelens voor ieder te kijk zet en ze dan verscheurt, als een beduimelde enveloppe, waarvan zelfs de geschonden postzegel geen waarde meer heeft.

Het tijdschrift „Europeo" meldt, dat Piero Piccioni op 9 April, de laatste dag, waarop Wilma Montesi te Ostia gezien werd, te 14 uur uit Amalfi te Rome terugkwam; daar hij toen over keelpijn klaagde, ontbood men een Romeinse dokter, die een half uur bleef. Piero Piccioni bracht daarna drie dagen in bed door.

Een andere sensatie der laatste dagen is, dat een zekere Piero Pierotti, een getuige, die voor het onderzoek naar de dood van Wilma Montesi van groot belang zou zijn, plotseling verdwenen is. Drie dagen geleden zou hij per vliegtuig uit Luxemburg te Rome zijn aangekomen, vergezeld van zijn echtgenote en de journalist Silvano Muto, om wie het aanhangige proces begonnen is. Anna Maria Caglio, bijgenaamd de „zwarte zwaan", die met Muto de gehele zaak van het bedwelmingsschandaal aan het rollen bracht, zou meer dan één „testament" waarin het hele relaas van de moord werd beschreven hebben geschreven. In een daarvan, dat Zaterdag jongstleden openbaar werd gemaakt, uitte zij haar beschuldiging tegen Piero Piccioni. Een ander, gedateerd 29 October 1953, zal dezer dagen gepubliceerd worden in het tijdschrift „Epoca".

„ZWARTE ZWAAN"
......twee testamenten?......

Het laatste nieuws uit de Italiaanse hoofdstad is thans het bericht, dat Piero Piccioni, de zoon van de huidige Italiaanse minister van buitenlandse zaken, ten aanzien van de tegen hem door Anna Maria Caglio uitgebrachte beschuldiging van moord op Wilma Montesi over een afdoend alibi zou kunnen beschikken. Hij zou zich namelijk op 9 April van het vorig jaar, de overlijdensdatum van Wilma Montesi, te Amalfi bevonden hebben in gezelschap van de filmster Alida Valli.

Dochter van Rojas haalt vlieg-brevet

Bogotá. — **Maria Eugenia Rojas**, de dochter van de Columbiaanse president, heeft vandaag op de luchtbasis Guabito in Cali haar brevet behaald als bestuurster van hefschroefvliegtuigen. Zij verklaarde tot de ontdekking te zijn gekomen, dat vliegen de enige manier was, waarop zij de verschillende plaatsen in het land kan bereiken, waar de regering van plan is een campagne voor sociale verheffing te voeren.

Gang in pyramide ingestort

Cairo. — Naar te Cairo wordt medegedeeld, is een gedeelte van de gang, die naar men meent naar de grafkamer van de pas ontdekte pyramide van Sakkara leidt, ingestort. Een aantal arbeiders werd onder het puin bedolven.

De pyramide is nooit afgekomen. Kort geleden werd zij onder het zand gevonden. Men neemt aan, dat zij de begraafplaats is van de koning Sanakht, uit de derde dynastie. Het is een z.g. „trappenpyramide".

Bij het ongeluk kwam een arbeider om het leven, twee werden gewond.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 20 Maart 6.354.000 vaten tegen 6.291.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Flesjes parfum van Jerichose schonen in ongeschonden staat bij opgravingen gevonden

Den Haag. — „Toen Jozua Jericho verwoestte, deed hij dat kennelijk zeer grondig", aldus constateert een Engels-Amerikaanse expeditie, die twee jaar lang opgravingen heeft verricht in de ruïnen van het oude Jericho. Deze expeditie heeft rijke vondsten gedaan uit het stenen en bronzen tijdperk. Men heeft geconcludeerd, dat hier reeds 5000 jaar voor Christus een vrij grote stad moet hebben gelegen en er bestaat geen twijfel of Jericho is een van de oudste steden ter wereld.

Dank zij een speciale eigenschap van het Jerichose klimaat zijn verschillende etenswaren, klederen en meubels door de lange reeks van jaren bewaard gebleven, zodat men zich een beeld kan vormen van verschillende cultuurperioden in deze stad, tot 1600 jaar voor Christus toe.

Zelfs het parfum in kleine flesjes is bewaard gebleven, zodat men er zich een voorstelling van kan maken met welke geur de vrouwen zich destijds omringden.

Uit de periode, waarin Jozua de stad veroverde vindt men niet een huis meer terug. Tijdens of onmiddellijk na deze periode moet een erosie zijn voorgekomen, zodat zowel huizen als muren spoorloos zijn verdwenen.

Uit latere tijd heeft men daarentegen wel weer bouwwerken gevonden.

Als resultaat van deze wetenschappelijke onderzoekingen kan worden vastgesteld, dat Jericho plus minus 5000 jaar voor Christus moet zijn gesticht. De stad is destijds het middelpunt van een groot landbouwdistrict geweest.

De kunst stond in het oude Jericho op een hoog peil en men vermoedt, dat Jericho de kunst van Mesopotamië, Egypte en Griekenland heeft geïnspireerd.

In de ruïnen heeft men zeven antieke beeldhouwwerken aangetroffen die hiervan het bewijs schijnen te leveren.

Engelse werven mogen vrachtschepen voor Rusland bouwen

Londen. — De eerste Lord van de Admiraliteit, J.P.L. Thomas heeft in het Lagerhuis medegedeeld, dat de Engelse werven met inachtneming van bepaalde veiligheidsgrenzen, vrachtschepen van 10.000 ton aan de Sovjet-Unie mogen leveren.

Duitse bewapening onder voorwaarden toegestaan

Bonn — De Westelijke Hoge Commissie te Bonn heeft het amendement op de Westduitse grondwet goedgekeurd, waarbij de bewapening en invoering van de dienstplicht worden toegestaan. De Westelijken stelden evenwel de voorwaarde, dat het amendement pas van kracht mag worden, wanneer de conventies van Bonn, die West-Duitsland nagenoeg tot een souvereine staat maken, en het E.V.G.-verdrag in werking zijn getreden.

Dick Haymes wil niet naar Argentinie terug

Los Angeles. — De zanger Dick Haymes, de echtgenoot van de filmster Rita Hayworth, zal in verzet komen tegen de beslissing van de Amerikaanse regering om hem naar zijn geboorteland — Argentinië — te deporteren.

Hij wordt ervan beschuldigd de Verenigde Staten het vorig jaar op onwettelijke wijze te zijn binnengekomen na een reis naar Hawaii om er zijn aanstaande bruid te bezoeken. Bij monde van zijn raadsman David Marcus kondigde Haymes aan, dat hij de zaak zonodig voor het hooggerechtshof zal brengen.

J.R. Landon, districtshoofd van de Amerikaanse immigratiedienst, deelde mede, dat het deportatie-bevel definitief was en dat het proces-verbaal onmiddellijk zou worden betekend aan Haymes. Haymes heeft 15 dagen de tijd om beroep aan te tekenen in Washington.

Kunstschatten van Mohammed Aly komen onder de hamer

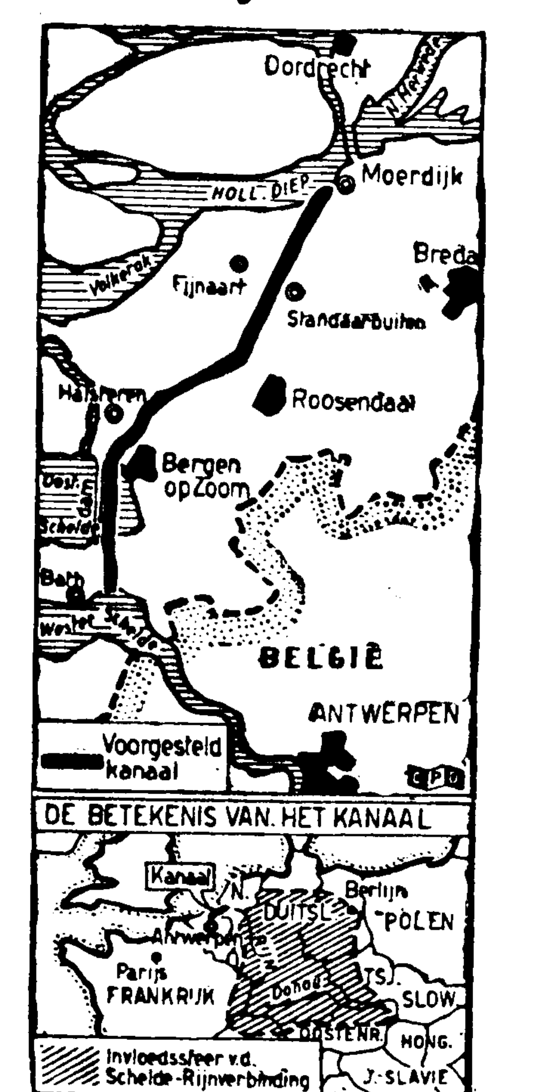
Cairo. — Egypte zal het volgend jaar een internationale verkoping van kunstschatten houden, waarbij vergeleken de veiling van ex-Farouks collectie, die momenteel wordt gehouden in het niet valt, aldus heeft Majoor Gaafar, vertegenwoordiger der Egyptische regering bij de verkoping medegedeeld.

Het volgend jaar zullen de in beslag genomen kunstvoorwerpen van de dynastie van Mohammed Aly worden verkocht.

De huidige verkoping heeft tot nog toe ongeveer drie en een kwart millioen gulden opgebracht.

De verkoping wordt voortgezet met de verkoop van zilverwerk en een collectie glaswerk en presse-papiers.

Het plan voor een Moerdijkkanaal

Zoals gemeld, heeft de commissie-Van Cauwelaert—Steenberghe een accoord bereikt inzake het Moerdijkkanaal. Dit kaartje brengt het tracé van het kanaal in beeld. Het kanaal zou grotendeels door Noord-Brabant lopen. Het schijnt, dat België het grootste gedeelte van de kosten van aanleg voor zijn rekening wil nemen.

In het rapport van de Comm. v. d. Waterwegen, dat in 1951 werd uitgebracht, wordt gezegd, dat de aanlegkosten van het kanaal ca. f 90 millioen zouden bedragen. Over de tijdsduur van de aanleg werd niets gezegd, maar men kan rustig aannemen, dat hier jaren mee gemoeid zijn.

De aanleg van dit kanaal zal België een vaarweg van de eerste orde geven. Dit blijkt wel uit het rapport van 11 Mei 1951, waarin er op wordt gewezen, dat de sterke positie van Antwerpen tengevolge zou hebben, dat iedere verbetering in de verbinding met de Rijn verkeersafleiding ten nadele van Rotterdam zal zijn.

De Belgische mening in het rapport kwam echter tot de slotsom, dat het verkeer zou toenemen en nieuw verkeer tot stand zal komen ten voordele van alle betrokken landen.

De belangrijkheid van dit kanaal voor de scheepvaart is weergegeven in het kleine kaartje. Grote delen van midden-Europa komen met de aanleg van het Moerdijkkanaal binnen de invloedssfeer van de scheepvaartbelangen van België.

De verdediging der Antillen

Antwoord Regering volgens „Telegraaf" onvoldoende

Amsterdam. — Onder de titel „Onvoldoende" schrijft het Nederlandse dagblad „De Telegraaf": „Op 11 December jl. heeft ons blad een bericht gebracht inzake onderhandelingen tussen Nederland en de Verenigde Staten over de verdediging van de Antillen in tijd van oorlog. In antwoord op een naar aanleiding van dit bericht in het Voorlopig Verslag gestelde vraag, erkent de regering, dat dit bericht „in zoverre juist is", dat er sinds geruime tijd inderdaad overleg gaande is met de Verenigde Staten over wederzijdse defensiebelangen, waarbij „ook ter sprake is gekomen de verdediging van de Nederlandse Antillen", in verband waarmede naar een bericht in het jaarboek van het ministerie van buitenlandse zaken van Buitenlandse Zaken 1950—1951 verwezen wordt.

„Momenteel", heet het, „wordt op diplomatiek niveau van gedachten gewisseld over een politieke basis, waarop militaire besprekingen inzake een samenwerking bij de defensie van de Nederlandse Rijksdelen in het Caraibische bekken zouden kunnen worden gevoerd.

Ons schijnt dit vage antwoord onvoldoende. De vraag betrof niet wat er in de toekomst zou kunnen gebeuren, maar wat er in het verleden reeds is geschied. In het bijzonder, naar elke ingewijde begrepen moet hebben, naar suggesties, die van Amerikaanse zijde mochten zijn gedaan tot bezetting van dit overzeese gebiedsdeel in tijd van oorlog door een derde macht.

En of de regering, van de aanvang af, als conditio sine qua non, de garantie heeft gesteld tot integrale restitutie ervan aan het Koninkrijk, die in het Atlantisch Verdrag ontbreekt".

Aldus „De Telegraaf".

Ankara. — Marschalk Tito, de president van Joegoslavië, zal 12 en 13 April een bezoek aan Ankara brengen, zo is officieel in de Turkse hoofdstad meegedeeld.

Recht tot het Hart

— Men moet zich nooit boos maken op de omstandigheden, want het kan de omstandigheden niets schelen.

In familie der Amerikaanse landen vormen Ver. Staten grootheid apart

(Van een speciale A.N.P.-correspondent)

Caracas. — Voor een goed begrip van het verloop der dingen op de Tiende Pan-Amerikaanse Conferentie te Caracas is het noodzakelijk steeds voor ogen te houden dat aan deze conferentie deelnemen negentien Latijns en Centraal-Amerikaanse republieken, waarvan de bevolking goeddeels onderontwikkeld is, en één grote hoog ontwikkelde industrie-staat, die onbetwist de economische leiding heeft van de Westerse wereld.

Er is dus te Caracas bij voortduring een gesprek tussen twee ongelijksoortige partners, ongelijksoortig bepaald niet alleen op economisch, maar ook op cultureel, sociaal en historisch gebied. De verbondenheid tussen de Verenigde Staten en de andere gesprekpartners te Caracas berust op een continentaal bewustzijn, toegespitst tot een overtuiging van lotsverbondenheid der gehele hemispheer.

Wanneer minister Foster Dulles op een goed ogenblik hulde brengt aan „De Bevrijder" Simon Bolivar, dan is dit een vriendelijke beleefdheid aan het gastland, Venezuela. Bolivar had met het vrijmaken en stichten van de Verenigde Staten van Noord-Amerika niets uit te staan. Zijn terrein lag Zuidelijker.

Bolivar en met hem de andere vrijheidshelden van Latijns-Amerika bevrijdde dit deel van de wereld van de Spaanse overheersing, dat wil zeggen, zij versloegen met hun vrijscharen de Spaanse gouverneurs en generaals en vestigden weliswaar republieken, doch veranderden in wezen de bestuursvorm om de bestuursmethoden niet.

De Spanjaarden waren naar Latijns-Amerika getrokken om er de rijkdommen van het land weg te halen. Hun legers en hun gouverneurs hadden er nauwelijks een andere taak. Zij, die de Spanjaarden verdreven, maakten weliswaar een einde aan de export van 's lands rijkdommen, doch zij stonden in feite even ver van de armoedige autochtone bevolking af en toonden er even weinig belangstelling voor als de Spanjaarden hadden gedaan. De nieuwe regerende klasse was trouwens goeddeels Spaans, in ieder geval blank (slechts enkele, hoewel niet de minst vooraanstaande bevrijdingshelden kwamen uit de oorspronkelijke bevolking voort) en ging voort met de exploitatie van de rijkdommen zonder de autochtone bevolking hierin te laten delen.

Hierin is uiteraard in de twintigste eeuw aanzienlijk verandering gekomen, maar nog altijd is deze ontwikkeling ten achter en mist Latijns-Amerika bijvoorbeeld een sterke middenstand en is de grens tussen rijk en arm zeer scherp. Democratie is een begrip, dat een meer theoretische dan practische waarde heeft.

De ontwikkeling van de Verenigde Staten van Noord-Amerika was geheel anders. De bevolking van de U.S. kwam ten eerste uit andere — Noordelijkere — delen van Europa, maar bovendien kwamen deze mensen om andere redenen. Veelal waren zij vervolgd, om politieke dan wel religieuze redenen, of waren het gelukzoekers, die om een of andere reden niet langer in het land van herkomst konden blijven. Met andere woorden: zij die naar het Noorden gingen, gingen er heen om er te blijven, niet om er tijdelijke rijkdommen te verzamelen en deze af te voeren.*)

Terwijl het Zuiden geplunderd werd door de Spanjaarden, bouwden in het Noorden Engelsen, Ieren, Fransen, Nederlanders, Duitsers en wier er al meer kwamen iets op voor hun kinderen en kindskinderen. Bovendien kwamen met de emigranten voor de Noordelijke staten ook vrouwen mee, blanke vrouwen, terwijl in de Zuidelijke staten de Spaans-Portugese opvattingen een snelle vermenging van het blanke met het oorspronkelijke ras in de hand werkte. Is het overgrote deel

(Vervolg zie pag. 3)

Onverantwoord arbeidsmilieu werkt asociaal gedrag der jeugd in de hand

De moeilijke zaak der vrijetijdsbesteding

Willemstad. — Wij vervolgen vandaag de publicatie van het Rapport van de Commissie van de Jeugdzorg met enkele nieuwe hoofdstukken.

Jeugd en kerk

Vele zijn de activiteiten der kerkgenootschappen met betrekking tot de jeugdzorg. Vooral in het verenigingsleven worden vele jongens en meisjes opgevangen en in goede banen gehouden. Dit is zo algemeen bekend, dat een nadere uiteenzetting dienaangaande overbodig mag heten.

Bij het huisbezoek echter worden de kinderen uit de leeftijdsgroepen, die juist de meeste aandacht behoeven, het minste aangetroffen.

Verschillende malen zijn van Katholieke zijde pogingen in het werk gesteld om de ouders van de schoolgaande jeugd bijeen te roepen, teneinde hen te onderhouden omtrent de belangen van hun kinderen, — met name van die, welke de school reeds hebben verlaten — en omtrent de gevaren, die hen omringen.

Daarnaast bestaan er plannen om de schoolvrije jeugd te verzamelen in voor hen aantrekkelijke bijeenkomsten.

De grote moeilijkheid is echter het gebrek aan clubgebouwen, zonder dewelke het vrijwel onmogelijk is een intensief verband met de jeugd te leggen.

De Commissie acht het overbodig, het groot belang van een hecht contact tussen de verschillende Kerkgenootschappen en de daarbij aangesloten jeugd uiteen te zetten. Wil echter dit belang verwezenlijkt worden, dan behoren de Kerkgenootschappen in de gelegenheid gesteld te worden, dat contact te leggen en te onderhouden, en ook de commissie is van oordeel, dat een centraal jeugdgebouw daartoe het aangewezen middel is.

Bedoeld contact is van zodanig algemeen belang, dat de medewerking van de Overheid alleszins gerechtvaardigd is.

Jeugd en arbeidsomgeving

Dat de positieve resultaten van goede levensomstandigheden en een goede opvoeding ernstig gevaar lopen in een onverantwoorde arbeidsomgeving in minder dan geen tijd te worden afgebroken, zal ook zonder nadere toelichting duidelijk zijn. Arbeid is het doel, respectievelijk het voorland, van de opgroeiende jeugd. Arbeid onder gunstige omstandigheden is in beginsel een uiterst waardevolle factor in de vorming en de handhaving van een gezond ingesteld zijn tegenover het leven en de samenleving; zijn daarentegen die omstandigheden ongunstig, dan werken zij veeleer asociaal gedrag in de hand.

Aan welke eisen de arbeidsomgeving behoort te voldoen, is bezwaarlijk nader te omschrijven dan in algemene, en daarom weinig of geen nieuwe gezichtspunten openende richtlijnen. Een goede hygiëne, aard en omvang van de arbeid aangepast aan sexe en leeftijd van de werknemer, handhaving van een behoorlijk zedelijk peil in de arbeidsomgeving, enz., het zijn alle normen welke vragen om concretisering van geval tot geval, gelijk het „jus in causa positum".

Het kan dan ook niet op de weg der Commissie liggen, in dit rapport te dien aanzien in bijzonderheden af te dalen. Zij meent zich te moeten bepalen tot de overlegging van een haar door Ds P. J. Lugt uitgebracht rapport houdende beschrijving van de arbeidsverhoudingen in het bedrijf der CPIM, waarnaast enige richtlijnen kunnen worden gegeven ten aanzien van de wijze, waarop van Gouvernementswege de handhaving, en waar nodig het in het leven roepen van verantwoorde arbeidstoestanden, ook op zedelijk gebied, in het Antilliaanse arbeidsleven kan worden bevorderd.

Het is niet zo, dat tegenwoordig de Antilliaanse Overheid in deze geheel werkeloos toeziet. De Dienst voor Sociale Zaken bemoeit zich wel degelijk met arbeidsaangelegenheden; maar hij doet dit, voor wat betreft misstanden op zedelijk gebied en onjuiste arbeidsverhoudingen, uitsluitend in gevallen, welke te zijner kennis worden gebracht. De Arbeidsinspectie zal, na het tot stand komen van de Arbeidsveiligheidswetgeving, tevens de controle op de naleving van de veiligheidsvoorschriften, ook ten aanzien van de goede zeden, tot taak hebben. Van een inspectie van Overheidswege, uit een oogpunt van specifieke jeugdbescherming, is thans geen sprake, en plannen tot invoering daarvan zijn de Commissie niet bekend.

Nu wil de Commissie niet beweren, dat een consequent doorgevoerde zedenmeesterij van Overheidswege over het particuliere bedrijfsleven moet worden aanbevolen.

Deze zou allicht tot een te ver gaande Overheidsbemoeiing leiden, en dan kon het middel wel eens erger zijn dan de kwaal. Zo ergens dan dient hier met grote tact en met matiging te worden opgetreden, wil men het doel niet voorbijschieten.

Dit neemt niet weg, dat het, gezien hetgeen in de aanvang van dit hoofdstuk werd vooropgesteld, hier toch een algemeen belang betreft, hetwelk de actieve aandacht van de Overheid behoort te hebben. En die actieve aandacht kan, naar het oordeel der Commissie, zeer wel tot een bevredigend resultaat leiden zonder een te ver doorgevoerde reglementering en zonder dat daarbij de grenzen van tact en matiging worden overschreden: door een waakzaam oog en minnelijk overleg met de betrokken werkgever in geval van een gebleken onjuiste toestand zal meer bereikt worden dan door een nauwgezette contrôle op de naleving van schoolmeesterachtige voorschriften.

Hoe ware nu dit „waakzaam oog" te verkrijgen? Door de invoering van al weer een nieuwe inspectie?

Daartegen zou de Commissie met klem willen waarschuwen, niet alleen vanwege de daarmede gemoeide kosten, doch vooral ook met het oog op het irriterende van nog meer contoleurs in de bedrijven.

Het lijkt ook niet nodig.

Er zal een meer uitgebreide Arbeidsinspectie komen. De controleurs dier Inspectie zullen in de eerste plaats geschoold worden voor hun primaire taak: de contrôle op de naleving van de voorschriften der arbeidswetgeving. Doch waarom die controleurs niet tevens geschoold in het krijgen van oog voor juiste arbeidsverhoudingen uit een oogpunt van jeugdbescherming? Dit moet geen langdurige, zwaarwichtige opleiding worden; voldoende lijkt, dat de controleurs enig begrip krijgen van jeugdproblemen, en enige training ontvangen in het bekijken van een bedrijf tevens uit de gezichtshoek van jeugdbescherming.

Op grond van verkregen inlichtingen neemt de Commissie aan, dat een opleiding als hier vereist is te verkrijgen aan cursussen van enkele maanden voor maatschappelijk werk, welke gegeven worden in het Caraïbisch Gebied, zo nodig in de Antillen aangevuld met een „finishing touch" met het oog op de Antilliaanse verhoudingen.

Vanzelfsprekend zal van groot belang zijn de persoon van de controleur-in-spé. Een zeker peil van intelligentie, hetwelk in staat stelt de hierbedoelde contrôle met een scherp oog, doch als het ware onopvallend en tevens met tact te verrichten, is naast een zekere sociale aanleg een eerste eis.

De Commissie zou geneigd zijn, candidaten voor deze functie te zoeken onder hen, die minstens Mulo-diploma hebben, en daarbij zeker ook candidaten van het vrouwelijk geslacht in aanmerking willen nemen.

Vermoedelijk zullen deze, aldus voor hun taak opgeleide controleurs niet belast kunnen worden met de regeling van een minder juiste verhouding. Inlichtingen hieromtrent zullen moeten worden doorgegeven aan de afdeling voor Sociale zorg, die de verkrijging van verbetering zal hebben na te streven; en dat niet door het eenzijdig aan de werkgever opleggen van dwingende voorschriften — waartoe men, zonder wettelijke regeling, niet bevoegd zou zijn — maar, zoals gezegd, door minnelijk overleg met die werkgever.

Wij zeiden, dat ook een zekere sociale aanleg een eis is voor de geschiktheid voor deze contrôle-werkzaamheid. In verband hiermede moge de aandacht gevestigd worden op het groot belang van voorlichting onder meer op de scholen inzake sociale arbeid.

Het nut daarvan zal veelvuldig zijn: enerzijds zal de belangstelling voor die arbeid bij de leerlingen gewekt worden —, en niet alleen dit rapport maar ook het rapport Mulock Houwer stelt toch wel duidelijk in het licht hoezeer aan gegadigden voor dat werk binnenkort behoefte zal bestaan — anderzijds zal dientengevolge wellicht reeds op school een aanwijzing worden verkregen, dat leerlingen aanleg hebben voor werkzaamheid op dit terrein.

Jeugd en vrije tijd

Algemeen

„Ledigheid is des duivels oorkussen". Wie de waarheid van dit spreekwoord inziet, behoeft er niet meer van te worden overtuigd, dat allerminst kan worden volstaan met het nemen van maatregelen tegen vrije tijdsbesteding op ontoelaatbare wijze, maar dat daarnaast een eerste eis is de positieve bevordering van een goede besteding van de vrije tijd, waarover de jeugd beschikt.

Geldt dit altijd en overal, voor de Nederlandse Antillen is het hier aangesneden vraagstuk klemmender dan in menig ander land. Met name in de vacanties immers is de jeugd vrijwel steeds geheel aangewezen op een zich amuseren op het eigen eiland, en derhalve in hetzelfde milieu als waarin die jeugd doorlopend verkeert; de zo gewenste afwisseling door verandering van omgeving of door variatie in vrije-tijdsbezigheid is zonder organisatie en hulp van buiten af, voor slechts zeer weinigen weggelegd.

Op alle eilanden der Nederlandse Antillen is sinds jaren en wordt nog steeds veel gedaan om de jeugd op passende wijze bezig te houden. Daarbij valt allereerst te denken aan het werk van de „Jeugdbeweging" in haar verschillende schakeringen, die onder zeer moeilijke omstandigheden haar dikwijls ondankbare taak verricht. De Commissie brengt gaarne hulde aan allen bij dit werk betrokkenen, voor de offervaardigheid en het doorzettingsvermogen, daarin aan de dag gelegd.

Omdat de klachten in de verschillende hierover aan de Commissie uitgebrachte rapporten gelijkluidend zijn, kan hier worden volstaan met de overlegging van het rapport dd. 11 Februari 1953, aan de Commissie uitgebracht door de heer C. G. Grootens.

Die klachten komen steeds weder neer op een tweetal: gebrek aan financiën en gebrek aan leiders en leidsters.

Naast hetgeen overigens voor de vrije-tijdsbesteding van de jeugd zal moeten worden gedaan, verdient naar onns oordeel het werk van de „Padvinderij" de volle belangstelling en actieve steun van de Antilliaanse autoriteiten.

Bij de bespreking van hetgeen in het algemeen inzake de vrije-tijdsbesteding nodig of gewenst is, kan onderscheid gemaakt worden tussen: **de vacantie en de overige vrije tijd.**

I. De vacantie

Met tastbaar succes heeft de CPIM voor de grote vacantie van de „CPIM-jeugd" in 1952 een vacantieplan opgezet en uitgevoerd. Het dienaangaande aan onnze Commissie uitgebracht en als bijlage bij dit rapport gevoegd verslag geeft een helder inzicht in de opzet van dat plan en de daarmede verkregen resultaten.

Het zou naar het oordeel der Commissie van groot belang zijn, indien soortgelijke plannen voor de overige Antilliaanse jeugd zouden worden gevormd en in practijk gebracht.

Zo heel eenvoudig is dit natuurlijk niet. Dat de CPIM, als hecht aaneengesloten organisatie, met de te harer beschikking staande personen en middelen en de betrekkelijk beperkte doelstelling van het bezig houden alleen van de eigen jeugd, haar doel op bevredigende wijze bereikte, mag niet de zoveel grotere moeilijkheden, waarvoor de Antilliaanse gemeenschap bij het nastreven van een dergelijk resultaat zich geplaatst zal zien, uit het oog doen verliezen.

Maar laat dan een veel bescheidener resultaat, en eerst op langere termijn, te verwachten zijn, — het moet naar ons inzicht met alle beschikbare middelen worden nagestreefd.

Welke zijn de daartoe aangewezen en beschikbare middelen ?

Vooropgesteld zij, dat een behoorlijke organisatie van een aan redelijke eisen beantwoordende vrijetijdsbesteding zonder deskundige leiding niet wel mogelijk lijkt; niet alleen, omdat deskundigheid een zeer voorname voorwaarde zal zijn voor het bereiken van succes, doch bovendien omdat die leiding een volle dagtaak zal opleveren voor tenminste één geschoolde kracht.

Nodig zal dus allereerst zijn de aanstelling van een, aan bedoelde functie te stellen eisen van deskundigheid en ervaring beantwoordend **jeugdleider**, wiens taak in grote lijnen zal zijn: het opzetten en uitwerken van plannen tot vrijetijdsbesteding; het organiseren en houden van cursussen tot het geven van voldoende kennis en vorming aan een van lieverlede groeiend aantal assistenten; het stimuleren van de uitvoering van de ontworpen plannen en het houden van toezicht daarop, c.q. het in handen nemen van de leiding daarvan.

Hoewel ten deze voorspellingen moeilijk te maken zijn, lijkt het vooralsnog de Commissie niet nodig, dat ook de assistenten beroepskrachten zouden zijn. In elk geval zal ernaar moeten worden gestreefd, dat particulieren, met zin en aanleg voor spelleiding en ander jeugdwerk, zich beschikbaar stellen tot samenwerking met de jeugdleider na een zekere scholing te hebben ontvangen.

Getracht zal moeten worden, voor deze taak vrijwilligers aan te trekken. Zou dit niet of in onvoldoende mate gelukken, dan ware bv. voor leerkrachten verplichtend te stellen, dat elk van hen, bv. één week per jaar, gedurende één der vacanties zich voor medewerking aan vacantieprogramma's beschikbaar stelt, c.q. met dienovereenkomstige verlenging van de gehele vacantietijd of enigerlei andere compensatie.

Uiteraard is overreding tot vrijwillige medewerking verre te verkiezen boven dwang. Maar gezien het ontstellend gebrek aan vrijwillige medewerking, waarvan reeds menigmaal is gebleken, is te vrezen, dat een voorgeschreven medewerking niet zal kunnen uitblijven, — en het daarbij voor ogen staand doel is te belangrijk dan dat die dwang zou mogen worden nagelaten als de nood aan de man komt. Wat de door jeugdleider en assistenten op te zetten en uit te voeren plannen betreft, deze zullen het CPIM-vacantieplan als leidraad kunnen hebben, waarnaast vermoedelijk veel lering getrokken zal kunnen worden van de Lago-vacantieplannen. Het aan de Commissie overgelegd CPIM-vacantieplan 1952 wordt bij dit rapport gevoegd *)

Er zij ten overvloede op gewezen, dat vacantieplannen als die van CPIM en Lago slechts zullen kunnen dienen als **leidraad** voor het maken van eigen plannen voor de Antilliaanse jeugd, waarbij de belangrijk verschillende aard van die jeugd zomede omgeving en andere omstandigheden ten volle tot hun recht zullen moeten komen. Wat de aan een en ander verbonden kosten aangaat, zal nog afgezien van de voor rekening der Overheid komende uitgaven aan de aanstelling van één jeugdleider en de uitoefening van zijn functie verbonden, dit zo belangrijke werk niet kunnen slagen zonder steun ook overigens van Overheidswege. Daarnaast echter mag voorzeker van de ouders worden verlangd, dat zij de voor het welzijn hunner kinderen opgezette plannen door een behoorlijke bijdrage (naar draagkracht) helpen verwezenlijken. Vanzelfsprekend zal overigens ook op de ouders een beroep gedaan mogen worden tot medewerking aan de uitvoering.

Tenslotte zij nog opgemerkt: a) dat, ter vermijding van een langs en door elkaar heen werken, coördinatie van het bestaande werk der Jeugdbeweging en van dat hetwelk de jeugdleider zal entameren, een eerste eis zal zijn;

b) dat de jeugdleider ernaar zal hebben te streven zichzelf op den duur overbodig te maken, althans in dier voege, dat zijn taak door een Antilliaanse kracht zal kunnen worden vervuld.

*) Omtrent de resultaten van dit Vacantie-plan zijn onze lezers indertijd voldoende geïnformeerd, weshalve wij ons van een publicatie van dit plan menen te kunnen onthouden.

SOPHIA OP 13 APRIL VOOR HET HOF

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de zaak Johan Sophia op Dinsdag 13 April voor het Hof in Hoger Beroep worden behandeld.

Het Hof is als volgt samengesteld: President, mr. Arikas, rechters mr Povel en mr Weeber. Namens het O.M. zal mr J.A.J. Ellis, procureur-generaal requireren.

ERNSTIG VERKEERSONGEVAL EIST EEN SLACHTOFFER

Willemstad. — Gisteravond heeft in de Nieuwestraat een verkeersongeval plaatsgehad, dat het leven heeft gekost aan de negenjarige E. v. G.. Het knaapje kwam omstreeks acht uur uit de Kalkstraat gerend en stak zonder uit te kijken de rijweg over. Hij werd door een passerende personenauto gegrepen. Zijn broertje, die achter hem aan kwam hollen, werd niet geraakt. In zorgwekkende toestand werd de kleine jongen op last van Dr. Berkenveld met de Rode Kruis Ambulance, naar het Hospitaal overgebracht, waar hij omstreeks 10 uur is overleden. Onze deelneming gaat uit naar de ouders.

ZIJN UW REMMEN IN ORDE?

Willemstad. — Om vijf over zes gisteravond werd in de Oranjestraathoek Helenastraat door een Weapon Carrier een man aangereden. Hij bekwam kneuzingen in het linkeronderbeen en werd op last van dr. Maal naar het Hospitaal overgebracht. De oorzaak van dit ongeval was, dat de Weapon-carrier een te grote bocht naar rechts nam en daardoor over het trottoir reed, waarbij de man werd aangereden. Ook bleek bij onderzoek, dat de voetrem van de wagen niet in orde was.

De verkeerspolitie meldde ons verder 7 lichte aanrijdingen.

PRINS ALBERT VERTROKKEN

's-Gravenhage. — Prins Albert van België is hedenmorgen per K.L.M. van Schiphol vertrokken naar Curaçao om zich bij zijn ouders in Panama te voegen. Hij zou aanvankelijk 30 Maart vertrekken, doch zijn vertrek is vervroegd.

St. Vincentiusschool ingezegend

Willemstad. — Toen de meer dan 60 jaar oude St. Vincentiusschool bij het hospitaal enkele jaren geleden werd afgekeurd, werd besloten twee nieuwe scholen te bouwen, een te Wishi (Piusschool) en een op het terrein aan de van Leeuwenhoekstraat tegenover de ambachtschool.

Deze laatste zou de naam van de oude Sint Vincentiusschool krijgen om de herinnering aan de oude school bij vele oud-leerlingen levendig te houden. De beeltenis van fr. M. Richardus, die de voorgevel van de oude school sierde, werd naar de nieuwe school overgebracht en in een der muren van de overdekte speelplaats aangebracht.

Hedenmorgen om half elf heeft dan de inzegening plaats gehad van deze nieuwe St Vincentiusschool, die de waardige opvolger geworden is van een der meest historische scholen van ons eiland.

De plechtigheid werd verricht door de Pastoor der parochie van San Mateo, waarin de school gelegen is, de Zeer Eerw. Pater W. Brada, terwijl door de leerlingen der school zelf de liturgische gezangen werden uitgevoerd.

Onder de aanwezigen merkten wij op de Zeer Eerw. Frater Petrus Canisius, Algemeen Overste der Fraters; de Hoog Eerw. P. Vicaris L. van Rooy; de Missie Overste der Fraters Fr. Franciscus; het Hoofd der School Fr. Johannes de Deo en de Frater, die hier niet vergeten mag worden, omdat hij met onvergelijke toewijding 40 jaar in de lagere klassen van de Vincentiusschool heeft les gegeven: Frater Sidonius.

Onder de wereldlijke autoriteiten troffen wij de heren Inspecteur van As en G. Jansen van het Departement van Onderwijs; tevens de architect A. de Vries, Ir H. Kiewit en Aannemer Ir A. v.d. Kwast.

Daar de plechtigheid bij het sluiten van dit nummer nog in voortgang was, zullen wij er morgen nader op terugkomen.

SCHERMEN

Willemstad. — De comp.-wedstrijd Curaçaose Sport Club tegen Kwiek floret heren is gewonnen door C.S.C. met 7-2. De wedstrijden werden in C.S.C. gehouden.

Hotel-vader Cranen hartelijk gehuldigd

In de lobby van het C.P.I.M. Hotel Dam Negropont was een grote vriendenschare verzameld om de heer A. H. Cranen, die gedurende zo vele jaren de leiding van het C.P.I.M.-Hotel op zich genomen heeft, te huldigen in verband met zijn vele verdiensten, welke hij heeft gehad voor dat deel der oliegemeenschap, dat in dit Hotel zijn intrek heeft genomen. En dat is bijkans iedereen. Er waren zeer velen gekomen. Men kan hieruit afleiden, hoe groot de verdiensten van de heer Cranen zijn het is dan ook volkomen begrijpelijk, dat de heer Ir. J. K. v. d. Zwet, gisteravond woorden te kort kwam om de heer Cranen oprecht van harte dank te zeggen voor hetgeen hij heeft gedaan voor de bewoners van dit hotel.

De heer de Zwet houdt er een eigen manier van woordvorming op na, hij deed het in een brilliante speech, doorspekt met geestige opmerkingen en vol sprankelende humor, waarin hij in rake schetsen de heer Cranen op het verguldstuk van het eregestoelte plaatste. Hij sprak namens de oud C.P.I.M.-ers, die de tot standkoming van dit fraai hotel hebben kunnen aanschouwen en die hebben kunnen ervaren, dat dank zij diezelfde ondernemingsgeest en kennis van zaken waarmede de heer Cranen zijn zaken behartigde, de culinaire voortreffelijkheden van de keuken van dit gerenommeerd C.P.I.M.-hotel werden opgevoerd door zelfs — en de hilairiteit was niet van de lucht — menu's a la carte te leveren.

De heer v.d. Zwet liet zijn woorden vergezeld gaan van een stoffelijk blijk van waardering, waarbij mej. H. Gomperts dit geschenk aanbood.

De heer Cranen was door de vele blijken van belangstelling ontroerd en kon niets anders verklaren dan dat hij zijn best had gedaan om de oliemensen, zijn vienden, die hem zo na aan het hart lagen het naar de zin te maken. Hij verzekerde, hen dat hij nog aan hen zal terugdenken, indien hij eenmaal Curaçao verlaten zou.

Deze woorden werden door de aanwezingen met een hartelijk gemeende ovatie ontvangen.

Na dit officiele gedeelte bleven de aanwezigen nog lange tijd gezellig bijeen, waarby ir de Kok, die momenteel op Curaçao vertoeft i. v. m. een dienstreis de gewoonte getrouw aan de vleugel in de lobby rhytmische klanken ontlokte.

Aloysius Hendrikus Cranen werd te Lieshout (N.B.) op 21 Juni 1901 geboren. Op 19 Februari 1954 was hij 25 jaar in dienst van de Koninklijke Shell Groep en heeft gewerkt te Maracaibo, Aruba en Curaçao. Hij zal Curaçao op 3 April a.s. per KLM naar Nederland vertrekken om na het hem toekomende verlof van 5 maanden op 1 October 1954 de Shell met pensioen te verlaten.

Cranen, die „dushi Corsou" gedurende de afgelopen 25 jaar heeft leren kennen en liefhebben, verlaat dit eiland niet voor goed, maar, zoals hij ons verzekerde, zal hij geregeld terugkeren (voor zaken).

Cranen spreekt behalve zijn eigen taal ook vloeiend Engels Papiament, Spaans en Portugees.

Wij wensen hem een prettige reis toe.

Redding in volle zee

Woedende golven overwonnen in heldhaftig optreden

San Nicolas. — Verleden Zondagavond kwamen zestien leden van een houten stoomschip, dat het grootste van dit type schepen was, dat nog bestaat, veilig in de haven van Oranjestad aan. Hun gedachten gingen terug naar de voorafgaande 16 uur gedurende welke de houten romp van hun schip, de „Rio Tinto", op verschillende plaatsen lek sprong en het stijgende water in de machinekamer hen dwong de vuren der ketels te doven, zodat zij de contrôle over het schip verloren en zonder radioverbinding geraakten en niets konden doen, terwijl woeste golven het schip geleidelijk aan deden zinken, en totdat zij eindelijk tot op de laatste man, dank zij de gezamenlijke pogingen van de sleepboot „Colorado Point" der Lago Oil & Transport Co., Ltd. en de „Esso Gloucester" van de Esso Shipping Company, werden gered.

De 32 jaar oude „Rio Tinto" vervoer een lading bestaande uit Amerikaanse grenenhout ter waarde van NA ƒ 160.000, kwam van Puerto Cortes, Honduras, met bestemming naar La Guayra. In de namiddag van 20 Maart kreeg het schip een lek in de machinekamer. Daarna ontstonden meerdere lekken, zodat de bemanning het niet kon bijhouden, toen zij trachtten de gaten te dichten in een dappere poging hun schip te redden.

De „Eso Gloucester", die op weg naar Amuay was, kreeg het hulpeloze schip in zicht. De „Gloucester" telegrafeerde Lago Marine Department en bleef in de nabijheid van de „Rio Tinto". Om 23 uur 's avonds, kort nadat het Lago Marine Department het bericht van de „Gloucester" ontving, vertrok de „Colorado Point" met negen man aan boord onder commando van Kapitein J. B. Fernando naar het in nood verkerende schip, dat zich 25 mijl Noord-Noordoost van de vuurtoren bij Noordpunt bevond.

Opgeëist

„Ik kon de „Colorado Point" niet langszij brengen", vertelde Kapitein Fernando later, „want er waren zulke hoge golven, dat er gevaar bestond schade op te lopen door de stukken deklading, die om ons heen dreven. Toen wij het schip verlieten, sloegen de golven er overheen en begon het in stukken te breken. Haar houten romp, eens zo sterk, werd door de woeste Caraïbische Zee opgeëist".

De „Colorado Point" kwam om 14.45 uur in de namiddag in Oranjestad aan. De bemanning werd aan de goede zorgen van de heer E. J. Martijn, de agent van het schip, overgedragen. Niemand van hen had geneeskundige verzorging nodig.

Het was een Panamees schip, dat in 1922 in Portland, Oregon, werd gebouwd en is geheel door verzekering gedekt. De bemanning bestond uit drie Engelsen, waaronder de Kapitein, 11 Hondurezen, één Amerikaan en één Mexicaan.

AANBESTEDING

Willemstad. — Gisteren werd de aanbesteding gehouden voor de aanleg van de electrische installatie en het grondkabelnet t.b.v. drie loodsen op het schiereiland Rima te Parera.

Er werd als volgt ingeschreven: *J. C. Gunther* ƒ 5.660.— *Amtem N.V.* met ƒ 7.545.— *Efga N.V.* met ƒ 9.170.— en *Betz* met ƒ. 11.796.—

Voorts werd aanbesteed het maken van een nieuwe startbaan op Bonaire. Er werd als volgt ingeschreven:

N.V. Curaçaose Wegenbouw Maatschappij ƒ 749.000.—; **Vanderkwast Construction Co.** ƒ 778.000.—; **Hugo T. Bakhuis** ƒ 846.000.— en **Kon Ned. Maatschappij voor Havenwerken** ƒ 1.150.000.

PLAATSEN VOOR DE „INSPECTEUR"

Emmastad. — Zoals bekend, worden op 27 en 29 Maart as. en op 1 en 3 April een aantal uitvoeringen gegeven van het bekende toneelstuk „Een inspecteur vraagt naar U", in Sociëteit Asiento door de Toneelvereniging „Emmastad". Deze voorstellingen vangen aan te 20.30 uur. Naar wij vernemen, zijn er nog plaatsen beschikbaar; deze zijn verkrijgbaar dagelijks bij Asiento van 10 uur tot 22 uur en voor zover voorradig des avonds aan de zaal.

Het K.L.M.-vliegtuig, vertrokken Woensdag uit Amsterdam, landde hedenmorgen om 01.18 uur op Curaçao.

Familie der Amerikaanse landen . . .

(Vervolg van pag. 1)

van de bevolking van Noord-Amerika dus in wezen Noord-Europeaan — later vermengd met Zuideuropese immigranten — in het Zuiden is het overgrote deel van de bevolking of vol- of halfbloed Indiaan, met uitzondering van Brazilië, waar vele donker gekleurde mensen voorkomen. De leidende klasse is dus ook een rasverschil verwijderd van het autochtone deel van de bevolking. Weliswaar bracht de twintigste eeuw ook op dit punt verandering en helpt vooral de toenemende immigratie uit het overbevolkte Europa van de laatste jaren mee tot de opheffing van het numeriek overwicht der autochtone bevolking, doch deze bestaat nog altijd en het zal nog vele jaren duren, voor hierin werkelijk verandering is gekomen. De scheiding der rassen zal in vele republieken nog vele jaren blijven bestaan.

Waar in de Verenigde Staten dus een ontwikkeling te zien was, die in vele opzichten te vergelijken is met die van Europese landen en een sterk geïndustrialiseerde staat ontstond, gebaseerd op zuiver democratische principes, niet alleen politiek doch ook sociaal, bleef het Zuidamerikaanse continent bij deze ontwikkeling gedurende de negentiende eeuw ten achter. Pas na de eerste wereldoorlog ontstonden de eerste flinke industrieën en deze ontwikkelden zich zo razend snel, dat de maatschappelijke basis van verscheidene Latijns-Amerikaanse landen hierdoor geschokt werd. Er ontstonden problemen op maatschappelijk, sociaal, economisch en financieel gebied, die op dit huidige ogenblik — de ontwikkeling zet zich inmiddels onverpoosd voort — nog bij lange na niet opgelost zijn. Europa, geschokt door twee wereldoorlogen, kon hierbij nauwelijks de helpende hand bieden. Het kost de Europese landen, die gebiedsdelen in Amerika hebben, als de grootste moeite om deze kleine posities te verheffen tot een standaard, die niet ten achter staat bij die van de omringende Amerikaanse landen.

Aan Noord-Amerika dus de taak om als de rijke grote broer mede te helpen aan de ontwikkeling van Latijns en Midden-Amerika. Het feit, dat Noord-Amerika $ 6.000.000.000 in deze landen investeerde (en wanneer wij in dit verband over Noord-Amerika spreken, horen wij feitelijk ook Canada te noemen, dat eveneens investeringen van deze orde plaatste), levert het bewijs, dat het deze taak begreep.

Intussen doet zich het feit voor, dat het Latijns-Amerikaanse continent zeer rijk is; rijk vooral aan mineralen. Tin, koper, ijzer, aardolie, nitraten, goud, zilver, diamanten etc. zijn in zeer grote hoeveelheden aanwezig. De uraniumvoorraad van Midden- en Zuid-Amerika wordt als zeer groot geschat. Daarnaast is Latijns-Amerika rijk aan hout, tropische producten, vee. De elementen om dit deel van de wereld te doen zijn een van de rijkste streken der aarde zijn zeker aanwezig. Misschien is wat de bodemschatten en de verdere potentiële mogelijkheden betreft, het Zuidamerikaanse continent nog wel rijker dan het Noordamerikaanse. Wat echter als gevolg van de historische ontwikkeling in voldoende mate ontbreekt, is de coordinatie. Indien Latijns-Amerika zou kunnen komen tot een vèrgaande integratie, indien de solidariteit waarover op de Tiende Pan-Amerikaanse Conferentie zoveel gesproken wordt, meer dan pure theoretische waarde zou krijgen, dan zou dit in vele opzichten nog onder-ontwikkelde deel van de wereld spoedig economisch een eerste viool kunnen spelen.

En wanneer wij spreken — en niet alleen wij maar vele waarnemers — over een teleurstellend verloop van de conferentie, dan is dat omdat niets doet blijken van enige wil tot practische integratie. Het principe van noninterventie, wat tenslotte een uitvloeisel is van wantrouwen, speelt de grootste rol. De „Spaanse erfenis" is nog altijd duidelijk aanwezig, ook al verlieten de Spanjaarden noodgedwongen nu bijna anderhalve eeuw geleden dit werelddeel. Het tempo der ontwikkeling wordt er ernstig door vertraagd; de politieke instabiliteit wordt er door bevorderd, maar dit alles neemt niet weg, dat Latijns-Amerika een grote toekomst heeft en dat er ook voor Europa en de Europeanen individueel een belangrijke taak in dit deel van de wereld is weggelegd.

**) (Noot van de Redactie) Wij laten de hier gehuldigde opvatting over de historische ontwikkeling van de Verenigde Staten geheel voorrekenning van de speciale A. N. P.-correspondent.*

Of de tegenstelling tussen Noord- en Latyns - Amerika op het gebied van de onbaatzuchtigheid van hen die zich daar vanuit Europa kwamen vestigen, wel zo groot was als hier wordt voorgesteld, valt nog te betwijfelen. Hoe is het in de States bijvoorbeeld gegaan met de Indianen, waarvan thans nog een handje-vol nakomelingen in reservaten voor de algehele ondergang wordt behoed?

De Electra-affaire

Rotterdam. — Vanmiddag zijn de erven en de O.G.E.M. wederom voor de president van de Rotterdamse rechtbank verschenen naar aanleiding van het voorstel van de president om een commissie van Nederlandse deskundigen de waarde der op Aruba onteigende concessies te laten taxeren.

De zaak werd vanmiddag gedeeltelijk met gesloten deuren behandeld.

Toen de behandeling openbaar werd, zei de president, mr G. van Vollenhoven, dat hem gebleken was, dat in deze zaak onjuiste berichten in de Westindische pers waren verschenen. Er waren bedragen genoemd, die bezijden de waarheid zijn. Van het korte geding van jongstleden Maandag waren, aldus de president, tendentieuze berichten in Antilliaanse bladen verschenen. Hij wilde de zaak aanhouden, omdat de onjuiste berichten de zaak vertroebelden. De zaak zal nu worden aangehouden, totdat de publieke opinie niet meer door onjuiste berichten wordt opgezweept.

Intussen blijft het beslag op de O.G.E.M.-fondsen gehandhaafd.

Wij tekenen hierbij aan, dat de door ons blad gepubliceerde berichtgeving m.b.t. de Electra-affaire afkomstig is van het persagentschap het ANP, dat voor ons de internationale en niet-Antilliaanse berichtgeving verzorgt. Een blaam kan ons onmogelijk treffen.

Overigens moet ons nog de opmerking van het hart, dat het vreemd doet te vernemen, dat de President van de Rotterdamse Rechtbank afgaat op al of niet juiste gegevens, welke in de dagbladpers worden vermeld. De President van de Rechtbank, zo wil het ons voorkomen, zal zijn conclusies moeten trekken uit andere stukken dan de dagbladen. Hij neme de officiële stukken en nota's als bron voor zijn conclusies.

Gedeputeerde Heillegger op kruistocht

Bovenwinden worstelt met mysterieuze problemen

Willemstad. — Hedenochtend spraken wij twee bezoekers uit St Eustatius, t.w. de heren G. T. Heillegger, gedeputeerde voor Landbouw, Veeteelt en Visserij, en J. L. Kneyber, Planter en adviseur van de „Planters Union" op St Eustatius. Voor de heer Heillegger is dit zijn eerste bezoek aan Curaçao, terwijl de heer Kneyber reeds eerder ons eiland bezocht. Laatstgenoemde is geen onbekende voor onze lezers, immers van zijn hand verschenen gedurende de afgelopen maanden talrijke interessante en terzake kundige artikelen over St Eustatius. Artikelen, die ongetwijfeld hebben bijgedragen om aan de Bovenwinden in het algemeen en St Eustatius in het bijzonder meer bekendheid te geven.

Gevraagd naar de huidige situatie op St Eustatius als een gevolg van de ongekende droogte der laatste maanden, zeide Gedeputeerde Heillegger: „Ik zou eerst willen vaststellen, dat deze niet, zoals men mogelijk denkt van de „laatste maanden" is, maar dat ons eiland reeds sedert **November 1952** heeft te kampen met een hevige droogte, welke de bestaansmogelijkheid der planters ten zeerste heeft aangetast".

Onbegrijpelijk

Wij onderbraken de heer Heillegger met de vraag hoe het dan kwam, dat men op Curaçao niet eerder dan **Augustus 1953** van deze droogte iets afwist, waarop hij antwoordde, dat dit voor hem onbegrijpelijk was, omdat de gevolgen van de droogte reeds herhaaldelijk door hem, in zijn hoedanigheid van Gedeputeerde van Landbouw, met Administrateur (C. M.) Vlaun waren besproken. „Of dit te wijten kan zijn aan het feit, dat de heer Vlaun pas kort in deze functie was benoemd of aan onverschilligheid van de Wnd. Gezaghebber Van Rijswijk ten opzichte van de Statiaanse belangen, is iets wat ik niet kan beoordelen. Zeker is het, dat de heer Van Rijswijk mij als Gedeputeerde nimmer veel respect toonde."

„Maar om op Uw eerste vraag terug te komen", vervolgde de heer Heillegger, „er is door enige recente regenval een lichte verbetering in de algemene toestand te constateren, hetgeen helaas niet tot uitdrukking kan komen in de verbetering der voedselsituatie voor mens en dier. In het zg. „winter-seizoen" komt nl. de groei der gewassen practisch tot stilstand."

De heer Kneyber voegde hieraan toe, dat, hoewel de Bovenwindse eilanden niet tot het sub-tropische gebied gerekend kunnen worden, de belangrijk kortere dagen en koelere temperaturen gedurende deze maanden het spreken van een „winter-seizoen" rechtvaardigen.

Actief optreden

De heren Heillegger en Kneyber waren eenstemmig van oordeel, dat de situatie op St Eustatius nog verre van rooskleurig is, omdat het slechts van een gunstige regenval in de lente zal afhangen of de akkers met voedselgewassen bebouwd kunnen worden. Niettemin zal het ook dan nog vele maanden duren alvorens Statius voor haar eigen voedselvoorziening zal kunnen zorgen, daar tengevolge van de langdurige droogte alle plantgoed verloren is gegaan. De heer Kneyber roemde in dit verband de activiteit van Gedeputeerde Andrea Heillegger door persoonlijk te St Kitts (B.W.I.) zich met de aankoop van een hoeveelheid yams en sweet potatoes te belasten, zodat in ieder geval een begin kon worden gemaakt met de herbeplanting van de Statiaanse akkers.

Werkverschaffing

Gevraagd naar de middelen van bestaan der Statianen onder de huidige omstandigheden, in het bijzonder der planters, deelde de heer Heillegger ons mede, dat hierin gedeeltelijk werd voorzien door werkverschaffing, waarvoor door de Centrale Regering in 1953 vanaf medio September ƒ 13.600.— beschikbaar was gesteld, hetgeen neerkwam op ƒ 800.— per week. Dit was dan bestemd voor een groep van circa 600 personen, t.w. de planters en hun families.

Ofschoon voor **1954** nog geen geld opnieuw voor werkverschaffing beschikbaar was gesteld, werd in Januari niettemin op dezelfde voet doorgegaan. Op 25 Januari jl., na een bespreking met Gezaghebber J. C. Paap, vooruitlopend op de sanctie van de Regeringsraad, werd door het Bestuurscollege van St Eustatius besloten het bedrag te verhogen tot ƒ 1000.— per week, omdat de nood dwong een groter aantal mensen inkomsten te verschaffen. Tot mijn vertrek van St Eustatius, vervolgde Gedeputeerde Heillegger, was de definitieve beslissing van de Landsregering nog steeds niet afgekomen.

De heer Heillegger betreurde het, dat de politiek, met als achtergrond de komende verkiezingen, een te grote invloed uitoefent op de verdeling van werk aan werkloze Statianen; er bestaat een rouleringssysteem, dat niet uitsluitend gebaseerd is op recht en billijkheid.

De heer Heillegger, gevraagd waarom hij als Gedeputeerde hierin geen verbetering kon brengen, antwoordde hierop met er op te wijzen, dat zijn stem in het Bestuurscollege niet kan opwegen tegen die der twee andere leden (Gedeputeerde Lopes en Administrateur Vlaun. — Red.)

Persoonlijk contact

Wij beëindigden het gesprek met de heer Heillegger met de vraag naar het doel van zijn bezoek aan Curaçao. Naast familiebezoek en de wens dit eiland te leren kennen, bleek het voornaamste doel te trachten door persoonlijk contact met de Overheidsinstanties de noden van zijn geliefde St. Eustatius duidelijk te maken en hulp te verkrijgen.

Wij vroegen de heer Kneyber, of naar zijn mening het Eilandsbestuur alles had gedaan om de nood van de planters, verenigd in de „Planters Union", te lenigen. Hij beantwoordde dit door ons met nadruk te zeggen, dat het niet op zijn weg ligt het Gezag te becritiseren, en dat hij daarentegen alles wil doen om eenieder te overtuigen, dat algemeene samenwerking, zonder inmenging van politiek, de enige basis is, waarop de welvaart van Statius kan worden gebouwd. Hij wees ons er op, dat zijn artikelen in de „Amigoe di Curaçao" slechts gericht waren op het verkrijgen van welvaart voor het eiland en op het bestrijden van elke laksheid, welke deze in de weg staat. Wij vroegen of de heer Kneyber dacht hierin geslaagd te zijn, hetgeen hij tot zijn spijt moest ontkennen. Er zijn machten op St Eustatius, welke slechts persoonlijke ambities nastreven, en zo lang geen correctionele instantie hier paal en perk aan stelt, zo verklaarde hij, zou het zeer moeilijk zijn de verschillende belangen te bundelen in bijv. een coöperatie. Hij meende, gezien het jaarlijkse deficit, dat door Curaçao en Aruba gedragen dient te worden, dat het op de weg van de Centrale Regering ligt imperatief voor te schrijven, wàt men op de Bovenwinden heeft te doen en na te laten. De uitvoering van het Bovenwindenrapport van het Welvaartsplan Nederlandse Antillen achtte hij vooralsnog onmogelijk, doch niettemin zouden constructieve richtlijnen nù van grote waarde in de toekomst blijken.

Wij vroegen de heer Kneyber of het hem bekend was, dat Gedeputeerde Lopes van Statius, in verband met de artikelenreeks van de A.C.J.V.-correspondent, zijn naam op insinuerende wijze had genoemd in een Ingezonden Stuk aan de pers. De heer Kneyber kende het bestaan van een dergelijke brief niet en was daar niet in geïnteresseerd, omdat hij kan „vermoeden van welke zijde deze in werkelijkheid komt". Hij meende, dat men hem wel zou inlichten, indien de grens van de toelaatbare verdachtmaking zou zijn overschreden.

Gevraagd naar het doel van zijn reis, zeide de heer Kneyber, dat zakenbelangen hem naar Curaçao hadden geroepen, en dat hij vervolgens een reis door Panama en Costa Rica zou ondernemen om de landbouw en veeteelt aldaar te kunnen beschrijven. De terugreis naar St Eustatius zou met hetzelfde doel, via Trinidad en langs de Engelse eilanden gaan.

JONGENSSTAD KREEG ƒ 45.000.—

Willemstad. — In ons raadsverslag van gisteren is abusievelijk weggevallen de vermelding van het feit, dat door Gedeputeerde Kroon ƒ 45.000.— werd opgebracht voor het jeugdwerk „Jongensstad". Waarvan acte.

Leer een vak
ATS en MULO garanderen degelijke opleiding voor technische vakken

Lago neemt geen leerlingen meer aan

San Nicolas. — Achttien jaar geleden begon de Lago onderricht te geven in de Engelse taal en rekenen, teneinde haar werknemers de nodige grondkennis bij te brengen, welke van groot belang is in verband met de vooruitgang in hun werk. Deze lessen ontplooiden zich tot hetgeen later een intensieve beroepscursus werd en in het leven was geroepen teneinde de jongelui beter voor te bereiden voor de rol, die zij in de door de Lago vertegenwoordigde plaats in de oliewereld zullen spelen. Deze soort opleiding binnen de grenzen van het oliebedrijf is thans niet meer nodig. Het onderwijssysteem onder het gouvernement van Aruba is met reuzenschreden vooruitgegaan en heeft thans de faciliteiten om de leerlingen voor de op het eiland beschikbare betrekkingen voor te bereiden.

Aangezien het aantal leerlingen, dat de MULO en ATS met goed gevolg heeft doorlopen, steeds groter wordt, heeft de Lago Vocational School thans besloten geen leerlingen meer voor haar 4-jarig opleidingsprogramma aan te nemen. De 295 leerlingen, waaruit de leergangen van 1950, 1951, 1952 en 1953 thans bestaan, zullen de 4-jarige cursus nog voltooien. Nadat de 95 leerlingen van de leergang 1950 in Juli as. hun eindexamen hebben afgelegd, zal de school een 3-jarige cursus worden en geleidelijk na ieder volgend eindexamen korter worden totdat het laatste eindexamen heeft plaats gehad.

Het oude systeem

Volgens het systeem, dat vroeger voor het in dienst nemen van jonge krachten werd gevolgd, kwamen de jongens, wanneer zij ten minste de 14-jarige leeftijd hadden bereikt, in aanmerking voor toelating tot de LVS nadat zij de vijfde klas ener B-school of de zesde klas van een A-school hadden doorlopen. Naar gelang het openbaar onderwijs werd uitgebreid en er meer jongelui beschikbaar kwamen, werd de toelating tot de LVS beperkt tot degenen, die de zesde klas der B-scholen hadden voltooid. Dit programma omvatte jongelui, die hier enig elementair onderwijs hadden genoten, verschafte hun uitgebreid lager onderwijs in combinatie met vakonderwijs en voorbereiding voor arbeid in het oliebedrijf. Dit was voordat de Arubaanse Technische School op het onderwijstoneel verscheen. Toen opende de ATS in 1950 haar poorten Drie jaar later deden 25 jongelui hun eindexamen nadat zij de 3-jarige cursus van die school hadden voltooid. Twaalf van hen vertegenwoordigen de bovenvermelde eerste of „pilot"-groep der Lago Training Division.

Leer een vak

Naar gelang de ATS werd uitgebreid, werd het duidelijk, dat het onderwijs aldaar door het Gouvernement verschaft in de behoeften der Lago aan half-geschoolde krachten zou kunnen voorzien met personeel, dat tot bekwame vaklieden zou kunnen worden opgeleid. Zij, die de ATS hebben doorlopen hebben een goede opleiding gehad. Zij besteden de helft van hun studietijd aan het leren van het vak dat zij gekozen hebben. In September as. begint de ATS met het aannemen van leerlingen voor haar 4-jarige cursus welke degenen, die haar voltooien in een uitstekende positie zal plaatsen ter verkrijging van de op het eiland beschikbare betrekkingen.

Volgens het nieuwe studieprogramma van de 4-jarige ATS krijgen alle leerlingen de eerste twee jaren onderricht in de Engelse taal, Nederlands, wiskunde, gymnastiek, gebruik van gereedschappen en materialen, wat er in de industrie omgaat, tekenen en schetsen maken, bankwerken, smeden en metaalbewerking, electriciteit en timmeren. In het derde jaar worden de leerlingen verspreid naar de algemene soort arbeid van het door hen gekozen vak. De drie algemene takken van arbeid zijn metaalbewerking, electriciteit, reparatie aan instrumenten en bouwvakarbeid. Het vierde cursusjaar stelt de leerlingen in de gelegenheid hun specifiek vak te bepalen.

De metaalbewerkers mogen de cursussen volgen die voor bankwerkers, auto-mecaniciëns en pijpfitters zijn opgesteld. Electriciëns en instrumentreparateurs kunnen zich bekwamen op het gebied van electriciteit, instrumenten of het olieraffinagebedrijf. De derde groep — die bouwvakarbeid leert kan zich bekwamen in het metselen verven of algemeen werktuigkundige arbeid.

Met een dergelijke grondopleiding zullen zij, die de ATS hebben doorlopen en bij de Lago in dienst komen uitstekend passen in het vakopleidingsprogramma van de Lago.

Meer vacatures

Het sluiten van de Lago Vocational School zal voor de afgestudeerden van de ATS en de MULO meer vacatures openen, die vroeger door de leerlingen der LVS werden bezet. Het MULO-leerplan verschaft de leerlingen met het 10-jarig programma meer uitgebreid lager onderwijs. Het leerplan omvat onderricht in rekenen, vijf talen, geschiedenis, aardrijkskunde. natuurkunde, machineschrijven, plantkunde, lezen en schrijven. Ofschoon zij niet speciaal voor handvakwerk worden opgeleid, bestaan er voor de afgestudeerden der MULO uitstekende kansen op een betrekking.

Degenen, die hun diploma-A behaalden, zullen bij voortduring voor administratieve arbeid worden aangenomen wanneer er vacatures openkomen. Leerlingen met een MULO diploma-B bezitten een goede grondkennis voor mogelijke vacatures bij de Technische Dienst of in het raffinagebedrijf. Er zijn bij de Lago in die afdelingen reeds een aantal leerlingen met een diploma-B in dienst.

Thans zijn er van de 680 jongens die tot en met Juli 1953 zijn geslaagd nog 583 in dienst bij de Lago. Tegen de tijd, dat de laatste der vier groepen, die thans de school bezoekt in 1957 het eindexamen heeft gedaan, zullen bijna 1000 jongens een nuttige opleiding aan de LVS hebben genoten.

In de toekomst zal de grondopleiding, die thans door de ATS en de MULO-scholen wordt verschaft, aangevuld worden door een verdere opleiding bij de Lago, zodat deze jonge mensen zich kunnen aanpassen aan de soort arbeid, die bij de Lago wordt verricht; het eindresultaat zal een beter opgeleide werknemer zijn met een betere kans op vooruitgang.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Uitzending voor oudere kinderen
5.50 Gramophoonplatenprogramma.
6.05 Cumpleaños Feliz
6.15 Dinermuziek
6.45 Nieuwsbulletin
6.55 Voor het slapen gaan
7.00 Boletin di noticia.
7.30 Wat de handel biedt
8.00 News in English
8.30 De stem van Amerika"
9.30 Programma voor de Surinamers
9.45 Dansmuziek
10.15 Nieuws en Sluiting

HOYER

19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Sport Rubriek door E Hernandez
19.20 Nieuws (in het Papiament)
19,25 Nieuws (in het Nederlands).
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Dansmuziek afgew. met reclame
20.10 Wij varen naar....
20.20 Dansmuziek, afgew. met reclame
22.00 Sluiting

P.C.J.

18.37 Het schip van de week."
19.00 Nieuws
19.17 De Trianta's olv. T v. d, Veen
19.30 Klokslag van het Paleis op de Dam.
1944 Uit de oude doos"
20.02 Buitenlands weekoverzicht,
20.16 Intermezzo
20.16 Voor de West
20.46 Persoverzicht
20.55 Avondgebed Prof Dr. P, Boendermaker.
20.58 Sluiting

RADIO KELKBOOM

5.00 Opening.
5.01 Reclame met muziek.
6.25 Voor de jarigen
6.30 Dinermuziek
7.00 U belt en wij draaien.
7.45 Nieuwsberichten.
8.00 Programma van Carlos S. Wolter Tromp onder leiding van Jaanchi
8.30 Reclame met muziek.
9.30 Sluiting.

Royale gift

Pedro Hospitaal krijgt fl. 60.000 van de Lago

Oranjestad. — Gedachtig aan de positie, die zij als lid der Arubaanse gemeenschap inneemt, heeft de Lago onlangs ƒ 60.000 geschonken aan het San Pedro Hospitaal. Dit bedrag werd overhandigd aan Zuster Ernesta, Priorin der Zusters Dominicanessen, die in het hospitaal de zieken verplegen.

Het oorspronkelijke gebouw, waarin het hospitaal gevestigd is, zal gemoderniseerd worden. Ook zullen enkele onderdelen van het hospitaal veranderd en uitgebreid worden. Het moderniseren van het oude gebouw, dat dateert uit 1901, zal veel geld kosten. Het werd oorspronkelijk gebouwd voor de Aruba Gold Mining Concession Co., en werd in 1909 aan de R.K. Missie overgedragen. Elf jaar later kreeg het de naam „San Pedro Hospitaal".

Het gebouw maakte aanvankelijk deel uit van een goudmijnbedrijf. Door het menslievend werk, dat er thans in verricht wordt, is het voor onze gemeenschap meer waard dan een goudmijn.

Er moet nog veel gedaan worden ter voltooiïng van de noodzakelijke veranderingen aan dit hospitaal. Een en ander zal tot stand gebracht worden met bijdragen van de gemeenschap, die de verantwoording draagt het werk der Zusters Dominicanessen en hun hospitaal naar haar beste krachten te steunen.

VAART

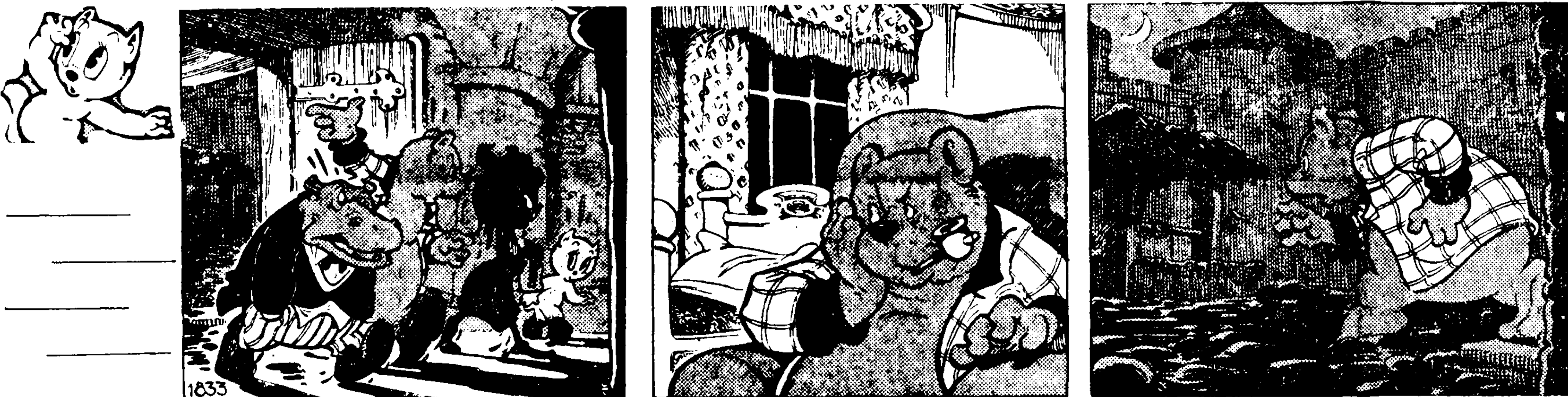
Haven: Vrachtschepen 5 in, 6 uit; Tankschepen 15 in, 13 uit; Zeilschepen 7 in, 9 uit; Passagiers landend 10, vertrokken 3; doorgaand 54.

Hato: Vliegtuigen 12 in, 13 uit; Passagiers landend 87, vertrokken 107; doorgaand 90.

Maas v Pto Cabello nr Aruba, **Pygmalion** v Trinidad nr Mobile, **Alcoa Cavalier** v Kingston nr La Guaira. **Mo. 106** nr Miami, **Sucre** nr Pto Cabello, **Quartool** v Hamburg.

1721 Tom Poes en de wens werkster

1721 Als door de donder getroffen stond men enige tijd roerloos aan de rand van de put, terwijl van de bodem wat echo's en modderkluiten opstegen. Toen werd echter alles weer stil en de burgemeester kwam met een piepende zucht weer tot zichzelf.

„Niet pluis!" mompelde hij, zijn gasten naar binnen voorgaande. "Het is daar niet pluis! Ach, ach! Ik weet niet, wat er allemaal nog over ons zal komen, maar het is een duistere zaak!"

„Duister is het!" gaf heer Ollie toe, bekommerd naar de moddertroep op de burgemeester blikkend. „Maar heb geen zorg, heer Dickerdack! Morgen gaan we alles weer schoonmaken, dat is voor een flinke vrouw als de werkster Wijmpje maar een kleinigheid! En dan is alles weer pluis — U zult het zien!"

Dit waren echter maar woorden, waarmede heer Bommel zijn getroffen gastheer gerust wilde stellen, want in zijn hart was hij helemaal zo zeker niet.

In zijn kamer zat hij geruime tijd in diep nadenken verzonken. „Pluis of niet pluis, dat is de kwestie!" mompelde hij. „Er is met die put iets vreemds en ik voel, dat mij, als heer, daar een taak wacht. Ik moet weten, wat daar aan de hand is en, als het kan, moet ik daar wat reinheid brengen. Het is toch maar een vieze troep! Ik moet eigenlijk...... hm! Ik zou eigenlijk...... Ik ga naar die put! Uit! Ik doe het! Ik, als Bommel, heb de plicht om dit gebouw pluis te maken!"

Zo sprekend, verliet Heer Ollie zijn vertrek en sloop de binnenplaats op. Het was in het holst van de nacht — er scheen een vale maan en een uil kraste akelig........

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

16)

Clifton keek even op van de papieren, die hij bezig was op te vouwen, en zei kortaf: „Meneer Joceleyn was al geen eigenaar meer van Joceleyn & Co."

„Hij....hij.... was geen eigen-naar meer?" stotterde Eben. „U zegt dat hij geen eigenaar van de zaak was?" — en zijn essen scherp door de stilte.

„Niet in de betekenis die u er aan hecht," legde Clifton, nog altijd druk vouwend, uit. „Uw oom begon er al lang geleden aan te twijfelen of het wel verstandig, of ten minste practisch was, om Joceleyn & Co. als een zuivere familie-zaak voort te zetten. Hij voelde, dat onder de tegenwoordige regering en gezien de ontwikkeling van het economisch leven zulke firma's gedoemd zijn ten onder te gaan; en dus nam hij enige maanden geleden al de nodige stappen om de zaak om te zetten in een naamloze vennootschap, waarin een groot bedrag aan aandelen in handen zal komen van het personeel. De papieren waren al lang gereed, maar door zijn ziekte moesten zijn plannen uitgesteld worden.

Deze Vrijdag en Zaterdag voltooide hij zijn voorzieningen; dat wil zeggen, dat hij mij vast liet leggen wat er gedaan moest worden en de zaak in handen gaf van drie vertrouwenslieden, die het plan nu uit moeten voeren."

„Maar...." hakkelde Eben, „dat kòn hij niet doen. Mijn moeder dan — en mijn tantes.... die zijn toch ook eigenares...." Hij bracht zijn hoofd zo dicht bij dat van Clifton, dat zijn brilleglazen het lamplicht met scherpe stralen weerspiegelden.

„Uw moeder en haar zusters hebben hun belangen in Joceleyn en Co. al meer dan een jaar geleden aan mister Joceleyn verkocht."

„Waarom hebben ze mij dat niet verteld? Ik ben ten slotte toch assistent van de directie van de maatschappij."

„U was toen misschien juist aan het skieën in Tuckerman's ravijn," opperde mister Clifton droogjes.

Eben wendde zich naar zijn moeder: „En waarom.... waarom deed u dat....?"

„Nicholas wilde zijn plan zonder ophef uitvoeren," zei mevrouw Keith ijzig. „We kunnen dit later wel eens bespreken, als wij alleen zijn."

Dat was voor Burwell het teken om zijn keel te schrappen. Hij wierp een korte, bevelende blik op zijn ondergeschikten, en schreed aan het hoofd van de optocht de deur uit; Minna, die strompelde, Hanna, die hinkte, Sarah, die slofte, en het hulpje dat van verlegenheid over haar eigen voeten struikelde.

De deur was nog nauwelijks gesloten, of Eben ging woedend voort: „En wat al dat gezanik over dat overblijvende betreft — wie zou dat eerst gekregen hebben?"

„Het vorige testament is vernietigd," antwoordde meneer Clifton, „met de bepalingen daarvan hebben wij niets te maken."

Eben's stem ging nog hoger, en hij gilde bijna: „Dankbaarheid voor toewijding en gezelschap! Twee of drie weken toewijding en gezelschap! Tamelijk raar! Ik heb zin om dit zaakje voor het gerecht te slepen...."

HOOFDSTUK X
Lucifers

In de stilte die nu viel kregen eindelijk ook de anderen gelegenheid om hun mening over het testament te zeggen en de prinses kon die niet ongebruikt voorbij laten gaan.

„Ja.... nu Eben er over begint...." zei ze langzaam, en toen zweeg ze zó welsprekend en keek ze zó peinzend naar het plafond, dat allen begrepen dat zij iets bijzonders bedoelde.

„Het is héél vreemd," moedigde haar zuster aan.

„Heel vreemd," herhaalde de prinses. „Ik wil natuurlijk niet zulke woorden gebruiken als Eben in zijn mond neemt....

„Welke woorden?" vroeg Eben, die intussen een beetje gekalmeerd was.

„Gerecht, zei je toch? Hm — gerecht. Maar ik vind dit een vreemd testament. En ik vraag mij af of Nicholas toen hij dit maakte wel.... eh...."

„Goed bij zijn hoofd was," voltooide mevrouw Keith.

„Die arme Nicholas...." snikte tante Bessie, die hierin plotseling aanleiding vond tot een nieuwe huilbui.

„Stil maar, Bessie, stil maar; ook de grootste smart zal eens weer verzachten tot weemoedig herinneren," sprak Bertram Shatswell, de dichter; en die zin was niet slecht gevonden, maar niemand luisterde er naar, want Eben was al weer aan het woord.

„De inhoud van dit testament doet mij inderdaad veronderstellen," sprak hij afgemeten, „dat oom Nicholas, misschien ten gevolge van zijn lange ziekte, niet meer over zijn volledige geestesvermogens beschikte."

Peter Lobanov keerde zich met een grijns om.

„Ik zou eerder denken dat hij beter bij zijn positieven was dan ooit," zei hij.

„Het is belachelijk," kondigde mevrouw Keith aan.

„Ik zou niet graag iets onaardigs zeggen van ons nichtje Diana," deelde prinses Lobanov mede, en Bessie Shatswell snikte: „Dat arme schaap."

„Een schaap met.... hm.... met enig bezit," veronderstelde Eben.

„Maar ik vraag mij af hoe het mogelijk is dat...." vervolgde de prinses, en mevrouw Keith voltooide voor haar: „Dat Nicholas in twee weken zover kwam dat hij zijn testament op die manier veranderde."

„Zal ik nu maar liever weg gaan?" vroeg Diana bitter.

Niemand hoorde het. Zij had er net zo goed niet kunnen zijn.

„Misschien vond hij haar aardig," veronderstelde Bill Shatswell, die veel van zijn moeder weg had.

„Nu we het er toch over hebben," zei Eben, „ik neem aan, mijnheer Clifton, dat ik het recht heb om u te vragen naar een schatting van dat overblijvende, dat aan Diana Joceleyn vermaakt is. Blijft er iets over? Zullen de andere legaten ten volle betaald kunnen worden?"

„Zeker," sprak mister Clifton, kurkdroog, „de legaten worden ten volle betaald. Het bedrag dat verdeeld moet worden is moeilijk vast te stellen; dat hangt eensdeels af van de koersen die de aandelen hebben, andersdeels van de liquidatie van het kapitaal dat nog in Joceleyn en Co. vast zit. De leden van het personeel, die over deze zaak geraadpleegd zijn, waren bereid om een aandeel te nemen in de nieuwe cooperatieve organisatie, maar nu uw oom de verandering niet meer persoonlijk door kan voeren, kunnen er onvoorziene moeilijkheden rijzen. Het is ten slotte nog niet met zekerheid te zeggen of de zaak onder een nieuwe directie even goed zal gaan, en misschien zullen we voorlopig dus aandelen in portefeuille moeten houden...."

Hij ratelde zijn opmerkingen snel af, en pauseerde nu even om een elastiekje om zijn rol documenten heen te binden. Daarna zei hij kortaf: „De beste schatting is, dat er een millioen over zal blijven. En dat is dan zonder twijfel het rechtmatig eigendom van miss Diana Joceleyn, want geen rechtbank in de wereld zal het met u eens zijn dat Nicholas Joceleyn bepaald gek moest zijn om haar iets na te laten. Maar als u er een proces van wilt maken kunt u gerust uw gang gaan. Dat wordt dan een pracht-zaak — voor de advocaten ten minste, en voor de krant."

In die stilte balde Diana haar vuisten. Zij keek rond, naar al die gezichten, maar de enige die naar haar keek was Singleton Shatswell, en ook die wendde haastig zijn blikken weer af. Alle anderen keken naar Clifton, naar Eben, naar elkaar of naar niets, maar de meesten dachten op dat ogenblik slechts aan zichzelf. Zelfs het gelaat van de prinses verried nu teleurstelling. Diana voelde een opwelling om hun dat millioen in het gezicht te gooien, en dan weg te lopen, om met een bus naar East Alcott te rijden en daar een kop koffie en een vriendelijk praatje van Bertha Wilbur te krijken. Maar zij had geen millioen in haar handen, en ze kon dus ook niet gooien. Ze wist zelfs niet hoe een millioen er uit zag. Ze zou trouwens de bus niet eens kunnen betalen.

Zij sloop stil de kamer uit, en niemand merkte het.

„Wonderlijk is het leven," mompelde Bertram Shatswell, die nu, in de algemene stilte, eindelijk eens gelegenheid had om een dichterlijkheid te luchten die iedereen kon horen.

„Maar," zei Clifton scherp, „ik moet natuurlijk eerst weten of u wel bereid bent om als executeur op te treden, mijnheer Keith."

„Dat.... dat zal ik niet weigeren," sprak Eben. Hij sprak langzaam, maar zijn gedachten holden zijn woorden ver vooruit. „Ik geloof niet, dat het in het belang van de familie zou zijn om te weigeren, en het belang van de familie gaat mij boven alles."

„Goed. Verstandig," knikte de notaris.

„Hoera," zei Peter smalend.

„Nou — dan zullen we maar gaan," vond Bill. Maar mevrouw Keith was het nog niet zo met alles eens, en sprak: „Ik wéét het niet. Ik kan me niet voorstellen...."